

Spomienka na Mersin

Zažili sme more bitiek,
zvítazili, prehrali,
spájalo nás kľbko nitiek,
niektoré sa strhali.

Aj tak si mi zostal priateľ'
a môj obdiv vždy si mal,
vystužil si mnohé hate,
bolest' si si nevšímal.

Plačem, ale načo plakat',
komu slzy pomôžu?
Verím, že raz sady karát,
našu bolest' premôžu.

Splníme zas zopár slemov,
zaskočíme na lečo,
pod tureckých mešíť klenbou,
spomenieme kadečo...

Nespomínaj moje chyby,
viem že boli, sú, budú.
Parta prátel schází, chybí,
chvíli sám zde pobudu.